

962 G. VON ALFTHAN – J. V. SNELLMAN 25.IV
1868

HUB, JVS handskriftssamling

Välborne Herr Senator och Riddare.

Smärtsamt öfverraskande var innehållet af Herr Senatorns sednaste ärade skrifvelse den 13 dennes: Att Herr Senatorn, som under hela sin tjenstetid icke unnat sig en dags ledighet, nu beslutit sig för att på 3 månader öfverlemna statsrodret i andra händer, häntyder ju på, att Herr Senatorn anser ärenderne taga en landets välfärd hotande riktning – för hvilken Herr Senatorn, emot sin öfvertygelse, icke velat ikläda sig ansvaret – en källa till allvarliga bekymmer för varma patrioter och anledning till uppriktigt deltagande för Herr Senatorns personliga vänner, bland hvilkas antal jag vågar utbedja mig förmånen att få räknas såsom en af de tillgifnaste. 10

Hvem vågar säga, att icke styrelsens undsättningsåtgärder äfven denna gång varit energiska och så mycket förtjenstfullare, som de fordna hjälpkällorne utsinat just på den tid, då det största, verkliga behovet af undsättning gjorde sig gällande. Den nöd som vi nu lida, för såvidt den är beroende af Styrelseåtgärder, är frukten icke af hvad som blifvit gjordt eller underlåtet under sednaste år – utan under de föregående. Jag har, oaktadt det låter som en paradox, ofta påstått, att (undsättnings) åtgärder böra vidtagas under goda år. Man slipper då fyradubbla utgifter under dåliga. 20

Utän svåra kriser har ännu ingen stor reform blifvit genomförd, och att väcka det finska folket ur dess dvala, dertill behöfdes detta års jernhårda pröfningar.

Om man icke sistlidne höst med sådant allvar förehållit allmogen nödvändigheten att spara, så skulle såväl brödföda- som utsädesförråderna blifvit än otillräckligare. Såsom sakerne nu stå, måste dock alla andra considerationer gifva vika för medlidandet för de stackars okunnige varelsarne och jag begagnar detta tillfälle, för att ännu engång frambära min tacksägelse för skyndsamt och liberalt bifall till gjorde hemställningar, äfvensom för att uttala min uppriktiga fägnad öfver det smickrande vitsord, som Herr Senatorn behagat gifva mina ringa bemödanden. 30

Tillåt mig sluta med förhoppningen, att en lyckligare årsvext måtte öppna ljusare utsigter för framtiden, när Herr Senatorn, efter åtnjuten, väl behöflig hvila, återtager Finansportföljen. 40

Jag har smått varit betänkt uppå, att om en månad, på en vecka eller så, komma ner till Helsingfors, men detta är ännu af diverse omständigheter beroende.

Med utmärktaste högaktning och uppriktigaste tillgifvenhet, framhärda

Välborne Herr Senatorns och Riddarens
ödmjukaste tjänare
G. v. Alfthan

Uleåborg den 25 April 1868.